

خصوصی سازی به عنوان یک ضرورت پذیرفته شده است

مطبوعات براساس ماهیت خود، و وظایفی که بر عهده دارند در کنار انعکاس رویدادها، به بحث و نقد پیرامون جریانات فرهنگی، اجتماعی، اقتصادی و سیاسی نیز می پردازند و می کوشند زمینه مناسبی برای داوری، اخذ تصمیم، تصحیح اشتباهات و گزینش صحیح ترین روش ها و درست ترین تدابیر فراهم آورند.

براساس این پیش، غالب روزنامه نگاران تنها یک آرزو دارند. این آرزو که محصول زحماتشان توجهی را برانگیزد، و به اصلاح امری منجر شود. از همین رو هنگامی که مشاهده می کنند یک مرجع یا مقام مسؤول تذکرات و تحلیل های آنان را با دیده پذیرش مورد توجه قرار داده، کار و تلاش خویش را به ثمر رسیده تلقی می کنند.

چنین احساسی هنگامی که نامه حجت الاسلام قربانعلی دری نجف آبادی رئیس کمیسیون برنامه و بودجه مجلس به دفتر مجله واصل شد، در گروه همکاران مجله به وجود آمد.

البته قبلاً مشابه این ابراز توجه و اظهار نظریه ها را چه به صورت مکتوب، و چه در قالب مکالمات تلفنی از جانب خوانندگان و گروهی از مقامات داشته ایم. منتهی چون مضمون نامه حجت الاسلام دری نجف آبادی از حیث شیوه نگریستن به مندرجات جراید تا حدودی تازگی دارد، مبادرت به درج آن کرده ایم. باشد که همین نامه در طرز تفکر آن گروه از دولتمردان که در برخورد با مطالب مطبوعات شیوه هایی نه چندان توأم با شکیبایی دارند، تغییری ایجاد کند.

مدیر محترم مجله گزارش «سلام علیکم ورحمة الله» شب سیزدهم رجب مجله وزین شما را ملاحظه نمودم. در ۳ بخش از خوانندگان نظر خواهی کرده بودید. این سه بخش خصوصی سازی، اسراف در مدیریت (تبذیر) و بحث درباره برنامه دوم بود امیداست در هر سه محور یاد شده مجله محترم و همکاران دلسوز و اندیشمند بتوانند ارائه طریق نمایند. اینجانب آمادگی لازم برای استفاده از نظرات صاحب نظران بویژه در رابطه با برنامه دوم را داشته و قطعاً کمیسیون و مجلس نیز از ارائه نظرات سودمند و کارساز و راهگشا بهره مند خواهند شد و فرصت برای بحث و گفتگو و احياناً میزگرد نسبت به برنامه دوم تا بررسی در مجلس و تصویب نهایی هنوز باقی است. ان شاء... در شرایط حساس فعلی بتوان بهترین و مناسبترین و مؤثرترین راه را انتخاب کرد. بدیهی است هنر در انتخاب خوب و بد نیست بلکه هنر در انتخاب خوب و خویتر و یا قل اشرفین است.

نسبت به اصل خصوصی سازی و آزادسازی اقتصاد ما، باید عرض کنم به عنوان یک ضرورت باید پذیرفته شود و پذیرفته شده منهای اینکه در دنیا چه گذشته و یا چه می گذرد. اما اینکه چقدر موفق بوده ایم و یا چقدر عملکرد ما در برنامه اول و عملکرد بورس انتقادپذیر است این سخن دیگری است و نیز اینکه با چه شیوه و چگونگی و تا چه حد و با چه مکانیزم

در برنامه دوم بخشی از کارها را از عهده دولت برداریم و یا غیردولت را فعال کنیم و تعادلی بین بخش دولتی و غیردولتی ایجاد کنیم جای بحث و ارائه طریق و اظهار نظر باز است و ما استقبال می کنیم.

اما عمده سخن بنده درباره تبذیر در مدیریت و توجه و تأکید بر اصل مدیریت کاردان، لایق، دلسوز، با تجربه و با مهارت و دوره دیده و دانش اندوخته و سرد و گرم چشیده است که البته صحیح و مهم و کلیدی است و عنایت به امر مدیریت های میانی نیز یک ضرورت و برای همه بویژه مدیران سطوح بالا یک تذکر نیز هست.

با توجه به مناسبت امشب که شب ولادت حضرت مولی الموحدين امیرالمؤمنین علی علیه الصلوة والسلام است مناسب دیدم چند حدیث از سخنان آن بزرگوار در امر مدیریت به اطلاع عموم برسانم. باشد تا اصل مدیریت و تبذیر و نقش سازنده و حیاتی آن در همه امور جامعه و کشور و در کلیه سطوح مورد توجه همه قرار گیرد و سرنوشت، ملت و امت ما به دست مدیرانی کاردان و با مهارت، حاذق و با تجربه، دانشمند و پاک سرشت آینده نگر و ساده زیست، متعهد و مسؤلیت پذیر سپرده شود. تا از امکانات، ظرفیت ها، استعدادها و پتانسیل ها به نحو احسن استفاده شود و راه رشد و رونق و ارتقای کمی و کیفی و اعتلای دین و ملت فراهم گردد.

قال علی علیه السلام

- سبب التذمیر سوء التذمیر - سبب ویرانی و نابودی تبذیر بد است.
- سوء التذمیر مفتاح الفقر - تبذیر بد کلید فقر است.
- صلاح العیش التذمیر - تبذیر صلاح معیشت و زندگی است.
- من ساء تذمیره بطل تقدیره - هر کس تبذیرش بد باشد اندازه گیری و تقدیرش تباه و باطل خواهد شد.

«تبذیر غلط موجب تباهی برنامه ریزی ها خواهد شد».

● لا فتر مع حسن تذمیر - با حسن تبذیر فقر نخواهد بود.

● آفة المعاش سوء التذمیر - آفت زندگی تبذیر بد و نارواست

● حسن التذمیر و تجنب التذمیر من حسن النیاسة - تبذیر نیکو و اجتناب از تبذیر نشانه حسن سیاست است.

● يستدل علی الادبار بابع: سوء التذمیر و قبح التذمیر و قلة الاعتبار و كثرة الاغترار: چهار چیز نشانه انحطاط و سقوط است. تبذیر بد - تبذیر زشت - عبرت اندک - غرور فراوان

يستدل علی الادبار الدول بابع: تضییع الاصول و التمسک بالفروع و تقدیم الارذال و تأخیر الافاضل:

چهار چیز نشانه سقوط دولتهاست: ضایع کردن اصول و امور اساسی - تمسک جستن به فروع و امور جنبی - افراد پست و بی شخصیت را مقدم داشتن و افراد با شخصیت و شایسته را کنار گذاشتن و تصفیه کردن.

در ایسن احادیث، شریف در سهای فراوان از مدیریت و ثبات و استقرار و استمرار هر جامعه و هر ملت و دولتی نهفته و نیز نقاط ضعف و انحطاط و سقوط بیان شده و بهترین اصول و معیارها برای عزت و شرافت یا ذلت و عقب ماندگی توضیح داده شده است. و در حقیقت محورهای اساسی برای رشد و توسعه و سلامت و سعادت و پیشرفت اقوام و ملل و دین و دنیای مردم در رهبران شایسته و مدیران لایق و کاردان و پیروی از اصول و اولویت بندی در کارها و اجتناب از غرور و جهالت و تبذیر بد و تقدیم ارذال و تأخیر افاضل و... بیان شده است. خداوند به همه ما توفیق درک معارف الهی و پیروی از دستورات اولیاء گرانسنگ اسلام را عنایت فرماید. آمین یا رب العالمین

ملتمس دعای خیر

دری نجف آبادی

نماینده مجلس شورای اسلامی

اقتصادی